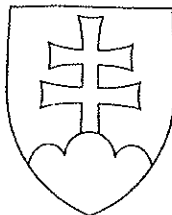

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 19. 12. 2006

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 24. 7. 2007

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Došlo:	19. 12. 2006
Číslo: 4840	Prídelné
Prílohy:	/

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Sergeja Kohuta, sudcov JUDr. Eleny Závadskej, JUDr. Igora Belka, JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu Slovenské aerolínie, a. s. so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta č. 56, zast. JUDr. Martinom Sečanským, advokátom v Bratislave, Dostojevského rad č. 1, proti žalovanému Protimonopolný úrad Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Drieňová 24, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. júla 2005, č. k. 3 SŽ 82/2004, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací **p o t v r d z u j e** rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. júla 2005, č. k. 3 SŽ 82/2004.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e:

Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 16. apríla 2004 č. 2004/KV/R/2/081, ktorým vyslovil, že bod 1.1. zmluvy o zabezpečení a vykonávaní charterovej leteckej dopravy LS 003/2003 uzavretej dňa 5. novembra 2003 medzi žalobcom a Hydrotour bol v rozpore so zákonom – § 4 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z., za čo mu uložil peňažnú pokutu v sume 500.000,- Sk. Súd vyslovil, že stanovisko a posúdenie konania žalobcu žalovaným bolo v súlade so zákonom, pričom

poukázal na zistený stav týkajúci sa podielov na trhu žalobcom a na to, že žalobca svojim konaním obmedzil súťaž iným prevádzkovateľom.

Toto rozhodnutie napadol odvolaním žalobca, ktorý ho žiadal zrušiť s odôvodnením, že postupoval v súlade so zákonom, jeho konanie neobmedzovalo iných prevádzkovateľov, pretože uzatvoril dohody na konkrétne lety a jednotlivé dni, čo neodporovalo zákonu. Okrem toho tvrdil, že súd nesprávne interpretoval ustanovenie § 38 ods. 11 zákona, keď citoval staršie znenie zákona, čo mohlo mať vplyv na konečné rozhodnutie a to tým skôr, že kumuloval podmienky uvedeného ustanovenia, pričom nevychádzal z jednotlivých znakov tohto ustanovenia, ktoré naplnil, preto pokuta mu nemala byť uložená.

Žalovaný navrhol potvrdiť napadnuté rozhodnutie s odôvodnením, že postupoval správne v konaní, keď zistil, že žalobca obmedzoval svojim počínaním súťaž na trhu čo vyplývalo z podielu žalobcu na trhu, ustanovil si exkluzivitu, čo vyplývalo z obsahu zmlúv. Na základe toho mu oprávnene uložil pokutu, ktorá je v súlade so zákonom, a to aj za tých okolností, že súdom bol nesprávne interpretovaný zákon čo však obsahovo bolo v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nebolo možné vyhovieť.

Právne posúdenie veci žalovaným, ako aj súdom, ktorý konal ako súd prvého stupňa, bolo v zmysle zákona č. 136/2001 Z. z., § 4 ods. 1. podľa ktorého, dohoda a zosúladený postup podnikateľov, ako aj rozhodnutie združenia podnikateľov, ktoré majú za cieľ alebo môžu mať za následok obmedzovanie súťaže sú zakázané, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

Podkladom pre konanie vo veci bolo ustanovenie čl. 1 bod 1.1. zmluvy o zabezpečení a vykonávaní charterovej leteckej dopravy LS 003/2003 uzavretej dňa 5. novembra 2002 medzi žalobcom a Hydrotour, ktorej predmetom bolo zmluvné zabezpečenie a vykonanie charterovej leteckej dopravy, osôb a batožiny dopravcom pre objednávateľa, zmluvné prevzatie charterovej leteckej dopravy osôb a batožiny objednávateľom výlučne od dopravcu počas letnej sezóny v rokoch 2003 a 2004 podľa exkluzívnych a vzájomne výhodných podmienok uvedených v zmluve a prílohách.

Súd, konajúci ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že uvedený bod zmluvy vylúčil konkurenčných poskytovateľov charterovej leteckej dopravy, čo bolo výslovne uvedené v texte.

S týmto právnym názorom sa stotožnil aj odvolací súd. Ten navyše poukazuje na to, že ani dodatok ku zmluve nevylúčil exkluzivitu, na čo poukazoval žalobca, pretože išlo len o bližšiu špecifikáciu objemu poskytovaných služieb.

Z obsahu zmluvy, ktorá bola jednoznačná, vyplývalo tiež, že zmluva znemožňovala objednávateľovi uzatvorenie obdobnej zmluvy s iným dopravcom, pričom v zmluve bol dohodnutý plný objem letov na sezónu 2003 a 2004, čo sporným nebolo.

Aj keď každý právny subjekt má právo slobodnej voľby na uzatvorenie zmluvy, na stanovenie podmienok, neznamena to, že jeho chovanie na relevantnom trhu má obmedzovať iných účastníkov, pretože má konať v súlade so zákonom, teda neobmedzovať iných účastníkov súťaže.

V danom prípade, pokiaľ išlo o základnú otázku, súd odvolací, tak ako súd konajúci ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný neporušil zákon, keď dohodu žalobcu posúdil ako konanie v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z., čím bol založený základ pre ďalší postup žalovaného.

Žalobca v odvolaní uviedol, že súd nesprávne použil ustanovenie § 38 ods. 11, keď citoval zákon v novelizovanom znení – účinnom od 1. 5. 2004 (zákona č. 204/2004 Z. z.), pričom mal použiť znenie zákona v pôvodnom znení. Podľa jeho názoru, toto malo mať zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci.

Z obsahu rozhodnutia vyplývalo, že súd vec posudzoval z hľadiska právneho podľa ustanovení platných v pôvodnom znení.

Aj keď bola v dôvodoch rozhodnutia nesprávna citácia zákona, rozhodujúcim bolo to, či citovanie alebo použitie nesprávneho právneho predpisu malo za následok nesprávne rozhodnutie a v rozpore so zákonom.

Základnou otázkou pre posúdenie veci však bolo to, či na aplikovanie ustanovenia § 38 ods. 11 zákona bolo potrebné kumulatívne splnenie viacerých podmienok alebo či stačilo splnenie len jednej z podmienok, na čo poukazoval žalobca.

Z obsahu znenia ustanovenia § 38 ods. 11 vyplýva minimálny obsahový rozdiel. Pred prijatím novely bolo pri kumulatívnom splnení podmienok na úvahe úradu či pokutu odpustí úplne alebo ju zníži o 75 %.

Rozhodujúcim pre posúdenie veci bolo to, či sa vyžadovalo splnenie všetkých podmienok uvedených v ustanovení § 38 ods. 11 písm. a/ až f/ na uloženie pokuty. Z obsahu ustanovenia jednoznačne vyplývalo, že pokuta sa neuloží podnikateľovi, ktorý bol účastníkom dohody obmedzujúcej súťaž podľa § 4 ods. 3 písm. a/ až c/ ... a ktorý súčasne

Citované ustanovenie je potrebné vnímať ako jeden celok na seba nadväzujúci a vo vzájomných súvislostiach. Preto nie je možné oddeľovať jednotlivé časti a prispôbovať ich svojmu výkladu, tak ako to urobil žalobca, keď rozdelil uvedené ustanovenie na dve časti

- zníženie pokuty pri kumulatívnom naplnení ostatných podmienok
- neuloženie pokuty pri jedinej podmienke a to spolupráca s úradom.

Žalovaný mohol znížiť pokutu alebo ju vôbec neudeliť len v prípade ak boli kumulatívne splnené podmienky vo všetkých bodoch citovaného ustanovenia.

Podľa ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súdy v správnom súdnictve preskúmajú zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy.

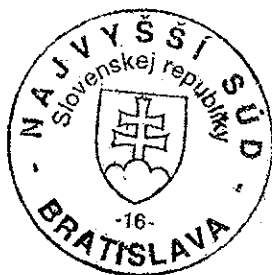
Odvolačí súd, súc viazaný týmto ustanovením preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že správny orgán neporušil zákon a súd, konajúci ako súd prvého stupňa, správne posúdil okolnosti prípadu a dospel k správne právnemu záveru.

Vychádzajúc z uvedeného, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil v plnom rozsahu, postupujúc podľa ustanovenia § 219 Občianskeho súdneho poriadku.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250l Občianskeho súdneho poriadku a § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 28. septembra 2006

JUDr. Sergej K o h u t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : *Sc*